

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/180/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113221323
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Bahníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1113221323.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Bahníkovej a sudkýň JUDr. Ľubice Kriškovej a JUDr. Ľubice Břouškovéj v právnej veci žalobcu v 1. rade: COMP - LET, s.r.o., Letisko Senica, 906 31 Hlboké 406, IČO: 36 218 022, žalobcu v 2. rade: Ing. I. Y., T.. XX.XX.XXXX, C. Y. XXXX/XX, XXX XX Š. - G. a žalobcu v 3. rade: V. D. C., T.. XX.XX.XXXX, Y. XXX/XX, XXX XX G., proti žalovanému: Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku a o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 30Cb/120/2013-67 zo dňa 17.05.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 30Cb/120/2013-67 zo dňa 17.05.2017 potvrdzuje.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcov v 1. až 3. rade na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave, Komory pre rozhodovanie sporov z iných obchodnoprávných alebo občianskoprávných vzťahov zo dňa 20.04.2013, sp. zn. II/2012- 3471.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia sa žalobou doručenu súdu dňa 20.06.2013, domáhali vydania uznesenia, ktorým súd odloží vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku zo dňa 20.04.2013 sp. zn. II/2012- 3471 vydaného Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave, Komorou pre rozhodovanie sporov z iných obchodnoprávných alebo občianskoprávných vzťahov; ako aj vydania rozsudku, ktorým súd uvedený rozhodcovský rozsudok zruší, pričom žalobcu odôvodnili ust. § 40 ods. 1 písm. c), d), g), j) zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 30Cb/120/2013-41 zo dňa 10.03.2015 odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 2Cob/135/2015-56 zo dňa 12.11.2015 uznesenie súdu č.k. 30Cb/120/2013-41 zo dňa 10.03.2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je preskúmateľné. Podľa odvolacieho súdu bolo úlohou prvostupňového súdu zhodnotiť celý skutkový stav veci, zhodnotiť okolnosti, ktoré viedli k vydaniu rozhodcovského rozsudku a či sú tu dané dôvody na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, vysporiadať sa s námietkami žalovaného v podanom odvolaní a rozhodnutie náležite odôvodniť.

3. Súd prvej inštancie žiadosťou zo dňa 08.10.2013 požiadal rozhodcovský súd o zapožičanie rozhodcovského spisu. Nahliadnutím do príslušnej spisovej dokumentácie rozhodcovského súdu bolo zistené, že rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi v 1. rade doručený dňa 27.05.2013, žalobcovi v 2. rade dňa 23.05.2013 a žalobcovi v 3. rade dňa 24.05.2013. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku

bola na súd doručená dňa 20.06.2013, teda v zákonom stanovenej lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku žalobcom ako účastníkom rozhodcovského konania. Čo sa týka dôvodu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, podľa ktorého pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, súd nepovažoval tento dôvod namietaný žalobcami za dôvodný. Mal za to, že žalobca v 1. rade nie je spotrebiteľom, nakoľko na základe Zmluvy o splátkovom úvere mu bol poskytnutý úver vo výške 448.117,90 Eur za účelom kúpi nehnuteľností v obci Veľké Meziříčí v Českej republike, a teda zmluva bola uzatvorená za účelom poskytnutia finančných prostriedkov na zabezpečenie podnikateľských aktivít žalobcu v 1. rade. Súd ani žalobcov v 2. a 3. rade nepovažoval za spotrebiteľov. Na základe uvedeného súd prvej inštancie skúmal, v akom postavení boli žalobcovia v 2. a 3. rade pri uzatváraní Zmluvy o použití zmenky, uzatvorenej za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného zo Zmluvy o splátkovom úvere, a zistil, žalobcovia v 2. a 3. rade uzatvorili Zmluvu o použití zmenky v postavení avalistov, pričom boli zároveň jedinými spoločníkmi žalobcu v 1. rade a žalobca v 3. rade bol zároveň jeho jediným konateľom. Z uvedeného dôvodu podľa názoru súdu neobstál ani dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2014, nakoľko žalobcovia namietajú platnosť rozhodcovskej zmluvy práve z dôvodu ich postavenia ako spotrebiteľov pri uzatváraní Zmluvy o použití zmenky.

4. Súd prvej inštancie nahliadnutím do rozhodcovského spisu zistil, že podľa čl. IX. bod 9.4.3. Zmluvy o splátkovom úvere si žalobca v 1. rade a žalovaný dohodli rozhodcovskú doložku, pričom zmluvné strany sa dohodli na možnosti obrátiť sa s riešením sporov vzniknutých zo zmluvy na Stály Rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie v Bratislave, ak do dňa začatia konania na Stálom rozhodcovskom súde nebude začaté konanie na všeobecnom súde. Rozhodcovská doložka bola dohodnutá aj v bode 2.2. Dodatku č. 9 k Zmluve o použití zmenky zo dňa 18.08.2008. Preto súd dospel k záveru, že dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku § 40 ods. 1 písm. d) zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2014 neobstojí, keďže strany sporu si dohodli možnosť riešiť spory vyplývajúce zo Zmluvy o splátkovom úvere, ako aj zo Zmluvy o použití zmenky prostredníctvom rozhodcovského súdu, a posúdenie sporných právnych vzťahov medzi žalobcami a žalovaným, vyplývajúcich z týchto zmlúv, bolo úlohou rozhodcovského súdu v rámci rozhodcovského konania.

5. Ako ďalší dôvod podania návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku žalobcovia uviedli, že bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania, pretože rozhodcovský súd nevykonal navrhnutý dôkaz na nariadenie ústneho pojednávania na zistenie úplného skutkového stavu, a to za účelom zistenia skutočností týkajúcich sa ústne uzavretej dohody medzi žalovaným a žalobcom v 1. rade, ktorej obsahom malo byť odpustenie povinnosti žalobcov splniť zvyšok úveru žalovanému, ak dôjde k predaju nehnuteľnosti - haly vo Veľkom Meziříčí, na účely ktorej bol úver žalobcovi v 1. rade pôvodne poskytnutý a kúpna cena z tohto predaja bude prevedená priamo na účet žalovaného. Súd z rozhodcovského rozsudku zistil, že rozhodcovský súd zvažoval návrh na nariadenie ústneho pojednávania a dospel k záveru, že predložené listinné dôkazy sú postačujúce pre rozhodnutie vo veci samej. Rozhodcovský súd pritom poukázal na čl. IX. bod 9.3. Zmluvy o úvere, podľa ktorého každá zmena, doplnenie zmluvy alebo dohoda o zrušení záväzku vyžaduje k nadobudnutiu platnosti písomnú formu podpísanú oprávnenými zástupcami zmluvných strán, okrem prípadov, keď je v zmluve dohodnuté inak. Rozhodcovský súd mal za to, že dohody uzatvorené v ústnej forme, alebo vo forme e-mailov nemožno považovať za platný dodatok k úverovej zmluve, ktorým by sa zmluva menila. Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti nezistil, že by rozhodcovský súd porušil zásadu rovnosti účastníkov rozhodcovského konania, nakoľko nariadenie ústneho pojednávania zvažil a v rozhodcovskom rozsudku riadne odôvodnil, prečo ústne pojednávania nenariadil a prečo vychádzal len z listinných dôkazov predložených stranami sporu.

6. V zmysle vyššie uvedených skutočností dôvody uvádzané žalobcami pre zrušenie rozhodcovského rozsudku po predbežnom preštudovaní spisu zaslaného z rozhodcovského súdu, sa javili ako neopodstatnené a budú predmetom rozsiahlejšieho dokazovania v konaní vo veci samej. Možnosť súdu odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku je inštitút, ktorý by sa mal využívať len vo výnimočných prípadoch, a to práve vtedy, ak sa preukáže, že jeho zrušením by účastníkovi vznikla nenapraviteľná alebo ťažko napraviteľná ujma. Túto skutočnosť žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali (napríklad dokladom, z ktorého by vyplývalo, že na základe rozhodcovského rozsudku sa začal nútený výkon rozhodnutia). Súd prvej inštancie tiež zvažil námietku žalovaného, podľa ktorej žalobca v 1. rade úver zo Zmluvy o splátkovom úvere síce vyčerpal, avšak finančné prostriedky vo výške 180.076,- Eur žalovanému nevrátil, čo žalobcovia ani nerozporovali. Odložením vykonateľnosti má byť

poskytnutá ochrana pred ťažko napravitelnou ujmom, ku ktorej by mohlo dôjsť výkonom rozhodcovského rozsudku, ktorý môže byť v konaní pred súdom zrušený. To však neznamená, že zmluvné strany nie sú povinné plniť svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce zo zmluvných záväzkových vzťahov, ktoré uzatvorili.

7. Proti uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia v 1. až v 3. rade, v ktorom zdôraznili, že len odkladom vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, o ktorý žiadali, možno predísť exekúcií, ktorú by mohol žalovaný ako oprávnený viesť proti žalobcom v 1. až v 3. rade, ako povinným na podklade vykonateľného exekučného titulu. Súdne konanie sp. zn. 30Cb/120/2013 vedené na Okresnom súde Bratislava I o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nebolo do dnešného dňa právoplatne skončené. Žalobcovia považujú prípadné exekučné vymáhanie pohľadávky v sume 180.076,- Eur spolu s prísl. za likvidačné a v prípade úspechu žalobcov by došlo k zrušeniu exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku a na strane žalovaného by vzniklo bezdôvodné obohatenie, ktoré by následne musel vydať žalobcom. Ak by žalovaný už inkasované peňažné plnenie od žalobcov odmietol po zrušení rozhodcovského rozsudku vrátiť, žalobcovia by museli iniciovať nové súdne konanie a podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia.

8. Podľa žalobcov existuje dôvodná obava, že žalovaný (ako oprávnený) v priebehu tohto súdneho konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku môže kedykoľvek podať návrh na vykonanie exekúcie proti žalobcom. Žalobcovia majú za to, že ich žaloba je podaná dôvodne a v záujme predchádzaniu vzniku ujmy na majetku žalobcov považujú napadnuté uznesenie za vecne nesprávne.

9. Žalobcovia v odvolaní poukázali na nevykonanie dokazovania v rozhodcovskom konaní týkajúcom sa vymáhania pohľadávky zo zmenky a konanie sa obmedzilo len na posúdenie platnosti a náležitosti zmenky. Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie vôbec nezohľadnil námietky žalobcov k žalovanému právnemu titulu, k sume istiny a príslušenstva žalovanej pohľadávky, vec nesprávne a nedostatočne skutkovo aj právne posúdil. Vzhľadom na závažnosť skutočností uvedených v žalobe a dôvodnú obavu žalobcov, že sa žalovaný počas súdneho konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku bude domáhať výkonu rozhodcovského rozsudku prostredníctvom exekúcie a tiež s prihliadnutím na nemožnosť navrátenia do pôvodného stavu po vykonaní exekúcie, považujú odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku za nevyhnutý. Na základe uvedených skutočností žiadali o napadnuté uznesenie zmeniť tak, že súd odkladná vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku.

10. K odvolaniu žalobcov v 1. až v 3. rade sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Žalovaný uviedol, že už niekoľko rokov vymáha svoju splatnú pohľadávku voči žalobcom priznanú rozhodcovským rozsudkom, pohľadávka sa stala splatná v roku 2009, v roku 2012 bol žalovaný nútený podať žalobu za účelom vymoženia svojej pohľadávky a dňa 20.03.2013 príslušný rozhodcovský súd vydal rozhodcovský rozsudok, ktorý žalobcovia žiadajú zrušiť. Do dnešného dňa žalobcovia neuhradili žalovanému ani časť z judikovanej pohľadávky, pričom žalovaný eviduje voči žalobcom v 1. rade pohľadávku vo výške 881.807,10 Eur, ktorú nespláca. Žalovaný poskytol žalobcom v 1. rade splátkový úver, ktorý nebol splatený a zároveň žalobcovia v 2. a v 3. rade ako spoločníci žalobcu v 1. rade mali vedomosť o všetkých podmienkach poskytnutia úveru.

11. Žalovaný ďalej poukázal na to, že účelom odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku je zabrániť možnému vzniku škody na strane účastníka konania, ktorý žiada o odklad vykonateľnosti, čo však v predmetnom konaní nehrozí. Naopak, v prípade povolenia odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku by vznikla škoda na strane žalovaného, ktorý od roku 2009 vymáha voči žalobcom svoju pohľadávku, ktorá mu vznikla v súvislosti s nezaplatením poskytnutého úveru. Žalovaný uviedol, že v predmetnom konaní žalobcovia v 2. a v 3. rade nepoživajú ochranu spotrebiteľa podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Ndc/10/2016 zo dňa 09.11.2016, kedy fyzická osoba, ktorá ako konateľ a spoločník má úzke väzby k obchodnej spoločnosti, sa nepovažuje za spotrebiteľa v ručiteľskom vzťahu.

12. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1 bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania a po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s odvolaním žalobcov v 1. až v 3. rade i s vyjadrením žalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie proti uzneseniu nie je dôvodné.

13. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so zisteným skutkový stavom a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení uznesenia vysporiadal so všetkými argumentami žalobcov a na správnosť dôvodov uvedených v odôvodnení uznesenia odvolací súd s poukazom na § 387 ods. 2 C.s.p. v celom rozsahu odkazuje. Žalobcovia v 1. až v 3. rade v odvolaní neuviedli žiadne nové tvrdenia, s ktorými by sa v uznesení nevysporiadal už súd prvej inštancie.

16. Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že pravdepodobne neboli splnené podmienky na zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodov uvedených v ust. § 40 ods. 1 písm. c), d), g) a j) zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, čo však bude predmetom dokazovania vo veci samej. Zo zmluvy o splátkovom úvere podľa čl. IX bod 9.4.3. si žalobca v 1. rade a žalovaný dohodli rozhodcovskú doložku, ktorá bola dohodnutá aj v bode 2.2 Dodatku č. 9 Zmluvy o použití zmenky z 18.08.2008. Rozhodcovská doložka bola platne uzavretá a v danej veci súd prvej inštancie vyvodil správny záver, že posúdenie právnych vzťahoch bolo úlohou rozhodcovského súdu. Právomoc stáleho rozhodcovského súdu bola aj podľa názoru odvolacieho súdu dojednaná určite a zrozumiteľne a rozhodcovská doložka ani z tohto dôvodu nie je neplatná. Odvolací súd sa stotožnil s vyjadrením žalovaného, že v predmetnom konaní žalobcovia v 2. a v 3. rade nepoživajú ochranu spotrebiteľa podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Ndc/10/2016 z 09.11.2016 zverejneného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí vo veciach občianskoprávných 3/2017, kedy fyzická osoba, ktorá ako konateľ a spoločník má úzke väzby k obchodnej spoločnosti, sa nepovažuje za spotrebiteľa v ručiteľskom vzťahu.

17. Na záver odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že dôvodom pre odklad vykonateľnosti rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom je hrozba závažnej ujmy v prípade okamžitého výkonu napadnutého rozhodnutia, ktorú žalobca musí nielen tvrdiť, ale súčasne aj v návrhu odôvodniť. Súd je vždy povinný skúmať, či môže odloženie vykonateľnosti rozhodnutia zasiahnuť aj do základných práv druhého účastníka konania. Ak zistený skutkový stav postačuje na vydanie rozhodnutia, súd vydá uznesenie o odložení vykonateľnosti rozhodnutia rozhodcovského súdu. Naopak, ak zistené skutočnosti neodôvodňujú vydanie tohto rozhodnutia, súd takýto návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia zamietne.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému nepriznal nárok na ich náhradu, pretože mu žiadne nevznikli.

20. Uvedené rozhodnutie je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov za 3 : 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).